

Regulativer, Arbejdsraadet i det hele udsteder, kun, om jeg saa maa sige, Arbejdsstedet, de gælde ikke Arbejderne. Der kan ikke udstedes noget Regulativ, som angaar Arbejderne selv. I den Lov, vi for nylig vedtog her i Tinget om Kødkontrol, var der en Bestemmelse, som efter min Formening var overordentlig heldig. Det var Bestemmelsen om, at Justitsministeren kunde udstede Regulativer angaaende Lokalernes Indretning, Renlighed, og saa tillige angaaende Sundhedsforholdene hos Arbejderne. Jeg tror, at det ogsaa med Hensyn til Bagerfaget vilde have været af ret stor Værdi, om man havde faaet Regler om, at Arbejdere, der havde smitsomme Sygdomme eller Sygdomme af anden Art, ikke kunde beskæftiges i dette Fag, saa længe de havde en saadan smitsom Sygdom. Det er fremhævet adskillige Gange, at netop indenfor Bagerstanden findes der adskillige Bagersvende, der gaa med smitsomme Hudsygdomme og forskellige andre Sygdomme, som ikke ere saa heldige, og som det i hygiejnisk Henseende ikke er tiltalende, at saadanne Folk have. Det kan der nu ikke gøres noget ved, da jeg antager, at der ikke fra nogen Side vil blive stillet Ændringsforslag til denne Lov, da det jo gælder om at faa den igennem saa hurtigt som muligt, og ingen ønsker, at Loven skal komme op i Landstinget igen. Da jeg tror, at Loven i det hele betegner et betydeligt Fremskridt, og der er almindelig Glæde over, at vi nu efter saa mange Aars Arbejde ere komne til et Resultat paa dette Omraade, og da Sagen ogsaa har faaet Tilslutning fra Arbejdernes Repræsentanter, er der foreløbig ingen Grund for os til at stille videregaaende Fordringer, saa meget mindre, som der er den Fordel ved Loven, at den i forholdsvis kort Tid vil blive revideret. Som sagt: Som et foreløbigt Grundlag hilser jeg Lovforslaget med Glæde, og jeg tror, det betegner et stort Fremskridt paa dette Omraade.

Birck: Jeg er glad ved, at de detaillerede Regler, som oprindeligt stode i § 4 og ikke vare til at finde ud af for nogen som helst, i Landstinget ere blevne simplificerede og gjorde lettere tilgængelige, uagtet jeg tror, at § 4 endnu er en haard Nød at knække for en almindelig Lægmand. Denne Lov, som her foreligger, betragter jeg væsentlig som en statistisk Lov, hvis Opgave er den at skaffe Materiale og gøre Arbejdere og Arbejdsgivere fortrolige med Kontrollen. Derfor

maa man selvfølgelig, som de ærede Medlemmer have sagt, være meget beskeden, tilmed da denne Lov skal revideres om meget kort Tid. Men der er ganske vist visse Skanser, som jeg, ærligt talt, maa resignere overmaade meget overfor, naar jeg ikke skal se disse Skanser indtagne allerede. Det er Aldersgrænsen for Nat-arbejde og Antallet af samtlige Arbejdstimer. Ganske vist forstaar jeg, at man har haft store Betænkeligheder ved at drage Haandværkere ind under Fabrikloven. I sig selv er det en Ting, som maaske ikke bør gøres i videre Omfang, men det, som gør, at Bagerne tages med, er den Omstændighed, at de leve under Dispensation fra Lærlingeloven, der som bekendt forbyder baade Natarbejde og Søndagsarbejde. Baade Mestres og Svendes kunne have meget at beklage sig over med Hensyn til denne Affattelse.

Jeg skal ikke komme ret meget ind paa Lovforslaget, men vil blot sige til den højtærede Minister, at jeg ikke forstaar, at han, naar han overhovedet gaar med til, at Forældre, der beskæftige deres Børn under 18 Aar, ikke skulle være under Fabrikloven — hvilket kan være meget rimeligt, jeg forstaar den højtærede Ministers Standpunkt, al den Stund Faderfølelsen maa være bedre Kontrol end Inspektionen — vil kræve, at de Folk, der beskæftige deres egne Sønner, skulle ind under Fabriktilsynet, fordi Sønnerne fylde 19 Aar og altsaa have overskredet 18 Aars Grænsen. Det synes jeg ikke er strengt nødvendigt. Det staar for mig saaledes, at den Sejr, de Herrer tilsyneladende opnaa med Hensyn til at faa saa mange som muligt ind under Fabriktilsynet, ikke er en særlig stor Fordel, idet Antallet af Inspektørerne alligevel er saa relativt lille, at den Kontrol, som der kan være Tale om, i Virkeligheden kun bliver lidet effektiv. Jeg vilde derfor gerne have, at alle de Folk, der kun beskæftige deres egne Børn — selv om de ere over 18 Aar —, blive holdte udenfor Loven. Men Regeringen har formentlig her i Sagen om de 18 Aar bøjet sig for Bagermestrenes Ønsker, der i øvrigt vare mere vidtgaaende.

Saa er der en Bestemmelse angaaende Gentofte og Hellerup. Der staar, at Ministeren kan indsætte Bestemmelse om, at i Hellerup og Gentofte skulle de samme Bageriregler gælde, som fastsættes i § 5, om det københavnske Fridøgn. Jeg kunde ønske, at ikke blot Reglerne om Fridøgnet for København, men ogsaa Reglerne for Lærlingearbejdet i Hovedstaden, altsaa de